हे आहवनीयाग्ने अहं त्वत्तो हेतोरस्मि। यदा त्वमासीत्तदानीमहमस्मि। यदा तु त्वं नासीस्तदानीं विद्यमानोऽपि अहं निष्प्रयोजनत्वेन नास्मि। त्वञ्च मदसि मत्तो हेतोर्ज्ञायसे। एतच्च प्रत्यक्षम्। एवमुक्तप्रकारेण मम योनिः कारणं त्वमसि। तवापि योनिः कारणमहमस्मि। तस्मान् ममैव बन्धुः सन् मदीयानि हव्यानि वह। हे जातवेदः यथा लोके पुत्रः पित्रे लोककृत् पुण्यलोकसम्पादको भवति तद्वदतिस्नेहेन मम लोककृद्भव॥

अनन्तरमन्त्रो गार्हपत्याधानमन्त्रेषु सूत्रकृता उदाहृतः। पाठस्तु। "प्राणे त्वामृतमादधामि। अन्नादमन्नाद्याय। गोप्तारं गुप्त्यै" इति। मम गुप्त्यै रक्षणसिद्ध्ये गोप्तारं त्वादधामि॥

कल्पः। "सुगार्हपत्यो विदहन्नरातीः। उषसःश्रेयसीः श्रेयसीर्दधत् [२०] अग्ने सपत्नाᳬ अपबाधमानः। रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु धेहि" इति। आधीयमानमभिमन्त्रयते यजमान इति। शोभनो गार्हपत्योऽयमग्निः अरातीः द्वेषिणः विशेषेण दहन् उषसो दिवसात् श्रेयसीः श्रेयसीर्दधत् उत्तरोत्तरश्रेष्ठान् कुर्व्वन् वर्त्तते। हे अग्ने गार्हपत्यसपत्नानस्मदीयान् शत्रून् अपबाधमानः पीडयन् धनपुष्टिमन्नरसञ्च अस्मासु सम्पादय॥

कल्पः। "इमाउमामुपतिष्ठन्तु रायः। आभिः प्रजाभिरिह संवसेय। दृहो दृढा तिष्ठतु विश्वरूपी। मध्ये वसोर्दीदिहि जातवेदः" इति। प्राञ्चोऽश्वप्रथमा अभिप्रव्रजन्तीति। इमा उमा रायः लोके दृश्यमानानि सर्व्वाण्यपि धनानि